

res egen sande Interesse, at have de den endnu, den da snart maa helbrede.

Monrad: Ja, det er meget ofte, naar man siger, at man taler i Folkets velforstaede Interesse, at det saa dog er Noget, som er langt fra Bedkommendes virkelige Interesse; thi det Ord „velforstaet“ pleier at tilkjendegive, at det skal forstaaes paa en anden Maade end den, som er den nærmeste og naturligste. Jeg skal forøvrigt ganske tiltræde de tvende sidste ærede Taleres Vittringer om, at man ikke skal høre Embedsstanden ud over Folket, at man ikke skal give den flere Begunstigelser end selve Folket (Hør!); jeg har slet Intet derimod, naar man saa kun stiller Embedsstanden i andre Henseender paa det samme Punkt, som den største Deel af Befolkningen. Men, tage vi nu f. Ex. Fæstegaardmandens Kone, da har hun, naar Manden dør, Ret til at blive ved Bedriften og drive Gaarden; naar en Haandværksmester dør, har hans Enke Lov til at sidde paa det Borgerkab, Manden havde, og blive ved at drive hans Næringsvei. Naar vi nu kunde indrette det saaledes, at Embedsmandens Enke ogsaa kunde blive ved at drive og styre Mandens Forretning paa samme Maade (Latter), saa vilde Embedsstanden derved blive stillet paa samme Fod, som den øvrige Deel af Folket; men hidtil har man ikke været istand til at komme frem med noget Forslag i denne Retning, som man kunde gaae ind paa, men maa see den næstsidste ærede Taler vilde være istand til at fremkomme med et brugbart Forslag i denne Henseende. Det samme gælder ogsaa med Hensyn til Børnene; det skeer meget ofte, at Sønnen faaer Faderens Bedrift og bliver ved at drive den; og endelig, hvad vi Alle meget godt see, er, at der for dem, som sidde i den næringsdrivende Klasse, vel kan

være større Risiko, men der er tillige Udsigt til, under nogenlunde gunstige Omstændigheder at kunne tjene ingenlunde ubetydeligt, og der er Haandværkere og Handlende, som tjene langt mere om Aaret, end en Statsminister har i Gage. Disse forskellige Hensyn troer jeg dog at maatte fremhæve, da bestandig de samme og de samme Ansuelser her ere komne frem; de ere blevene gjentagne ved den første, ved den anden og endelig ved den tredje Behandling idag, og derfor meente jeg, uagtet jeg forøvrigt ikke har taget Deel i Discussionen, dog, at de fortjente at imødegaaes med disse Par Ord. Sæt ikke Embedsstanden dybere end den almindelige Borgerklasse; men det vil man gjøre ved at følge de Ansuelser, som ere udtalte i denne Retning (Nei! Jo! Jo!). Jeg troer, at Udkastet, saaledes som det foreligger, i mange Henseender er gaaet Embedsstanden temmelig nær; jeg troer saaledes navnlig, at, naar en Embedsmand, hvis Indtægter for største Delen eller dog for en stor Deel ere uviste, skal paa Grund heraf lide et Afdrag, hvorlænge han endog saa har tjent, og selv om han er i en fremrykket Alder, saa er man gaaet denne Embedsmand temmelig nær. Men jeg skal imidlertid efter den Gang, Sagen ellers har taget, ikke gaae videre ind derpaa.

Rettelser.

- Nr. 386 Sp. 6159 L. 9 f. v. „fabelig Indretning ved Hovetiet“ læs: „fadeligere Indretning end Hovetiet“
 — — Sp. 6162 L. 22: „nydes“ læs: „ydes“
 — 388 Sp. 6197 L. 8 og 9 f. n. „at Formanden umiddelbart og til Afstemningens Næblik“ læs: „at Formanden umiddelbart og til Afstemningens Næblik“